

کنفرانس در حمایت از کارگران نفت با تاکید بر بایکوت جهانی جمهوری اسلامی

شهلا دانشفر و کاظم نیکخواه

متن گفتگو با شهلا دانشفر و کاظم نیکخواه در تلویزیون کانال جدید - ۱۵ سپتامبر ۲۰۲۱
مندرج در انترناسیونال ۹۳۸

خلیل کیوان: دو روز قبل یعنی در تاریخ ۲۱ شهریور ماه کنفرانسی بصورت آن لاینی از طرف نهاد کمپین برای آزادی کارگران زندانی (فری دم ناو) در حمایت از کارگران اعتصابی نفت و علیه سرکوبگری های حکومت برگزار شد. در این کنفرانس تعداد قابل توجهی از مسئولین اتحادیه ها و فعالین سرشناس اجتماعی حضور داشتند. در این برنامه در باره جایگاه و اهمیت این کنفرانس، مباحثی که آنجا مطرح شد و همینطور قدمهای بعدی که نهاد فری دم ناو و یا همان کمپین برای آزادی کارگران زندانی در دستور خواهد داشت، با شهلا دانشفر سخنگوی فری دم ناو و کاظم نیکخواه مسئول روابط بین اللی آن گفتگو داریم.

شهلا دانشفر! چگونه بود که در فکر برگزاری چنین کنفرانسی افتادید و اگر ممکن است مختصری از آنچه در این کنفرانس گذشت برای ما صحبت کنید؟

شهلا دانشفر: این کنفرانس از نظر من یک اقدام مهم و حقیقتاً یک پیشروی بود. مساله از ارسال نامه ای که فری دم ناو به تمام اتحادیه های کارگری و نهادهای انساندوست در سراسری جهان ارسال کرده بود شروع شد. این نامه در حمایت و همبستگی با کارگران پیمانی پروژه ای اعتصابی نفت در ایران و علیه سرکوبگریهای حکومت بود. این تم معنای معینی داشت. به این مفهوم که هم اعتصاب یک بخش کلیدی

کارگری در ایران را در شرایط امروز جامعه مورد اشاره قرار میداد و هم سرکوبگری های حکومت اسلامی را و در همین راستا به سیاست سرکوب جمهوری اسلامی علیه جنبش های اجتماعی مختلف در جامعه اشاره داشت و صدای کارگران علیه سرکوبگری های حکومت در تمام عرصه ها بود. ما این نامه را برای اتحادیه های مختلف کارگری و کمیته های سیاسی در سطح جهانی فرستادیم و خواستیم در همبستگی با ما و کارزار برای اخراج جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار و بایکوت بین المللی این حکومت بخاطر سرکوب گری هایش امضای خود را زیر آن بگذارند و استقبال خوبی از آن شد. استفانی اسمیت دبیر کل اتحادیه کارگران خدمات دولتی بریتیش کلمبیا، استفان

ون سیچوفسکی رئیس شورای اتحادیه های کارگری در بریتیش کلمبیا، سعید نعمادبیر کل کنفدراسیون اتحادیه های کارگری عراق، ریتا مالیا دبیر کل ایالت نیوسات ولز اتحادیه کارگران ساختمانی و پل کیتینگ رئیس واحد سیدنی اتحادیه کشتیرانی در استرالیا، اریک لی بنیانگذار سایت بین المللی کارگری لیبر استارت، جان کلارک کمپینر و استاد دانشگاه در کانادا، پتر تاچل مدیر بنیاد پتر تاچل و کمپینر سیاسی در انگلیس، جوزف داهر استاد دانشگاه لوزان و یکی از رهبران حزب سولیداریتی چپ سوئیس و مسعود ارژنگ دبیر لوکال ۸۰۳ اتحادیه خدمات بهداشتی جامعه در ونکوور کانادا از امضا کنندگان این نامه بودند. بعد از این گفتمان ها ما برگزاری

کنفرانس آن لاینی را در دستور گذاشتیم تا امضا کنندگان آن بیایند و در مورد این کارزار و بویژه تاکیدی که بر انزوای سیاسی جمهوری اسلامی در سطح بین المللی داشت صحبت کنند. دعوت ما با استقبال روبرو شد و بر این اساس کنفرانس برگزار شد. در ابتدای کنفرانس نامه ای که به آن اشاره کردم به زبان انگلیسی و فارسی قرائت شد. اریک لی که بعلاوه از امضا کنندگان کمپین جهانی علیه جمهوری اسلامی نیز بوده است، مسعود ارژنگ و پیترو تاتچل از امضا کنندگان این نامه در کنفرانس شرکت و سخنرانی های پر شوری کردند. سعید نعما یکی دیگر از امضا کنندگان این نامه و کمپین برای بایکوت جهانی جمهوری اسلامی نیز در این کنفرانس حضور داشت که بدلیل ضعیف

بودن اینترنت در عراق همانجا پیام کتبی داد و توسط بهرام سروش گرداننده کنفرانس قرائت شد. همچنین استفانی اسمیت از کانادا پیام بسیار گرمی برای کنفرانس فرستاده بود که در آن با قاطعیت بر بایکوت و اخراج جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار تاکید کرده بود. پیامی هم از جوزف داهر استاد دانشگاه لوزان و یکی از رهبران حزب سولیداریتی چپ سوئیس داشتیم. بعلاوه تهمینه صادقی عضو کمیته همبستگی بین المللی اتحادیه خدمات عمومی در بریتیش کلمبیا و از اعضای کمپین برای آزادی کارگران زندانی، شیوا محبوبی سخنگونی کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی و سمیر نوری سخنگوی نهاد مبارزه علیه اعدام در عراق در کنفرانس شرکت و

سخنرانی داشتند. همچنین حسن صالحی سخنگوی کمیته بین المللی علیه اعدام پیام همبستگی خود را به کنفرانس ارائه و در آن بر ضرورت محکومیت اعدامها در ایران و لغو این مجازات تاکید داشت. بهرام سروش هماهنگی کننده کمپین برای بایکوت جهانی جمهوری اسلامی گرداننده کنفرانس بود. در این کنفرانس علاوه بر همه اینها که اشاره کردم من بعنوان سخنگوی کمپین برای آزادی کارگران زندانی و کاظم نیکخواه مسئول روابط بین المللی این نهاد نیز سخنرانی داشتیم و تاکیدات خود را بر فوکوس های مهم این کنفرانس داشتیم. یک اقدام این کنفرانس اعلام حمایت از مبارزات مردم افغانستان علیه طالبان بود که همراه آن کلیپی از اعتراضات در این رابطه پخش

شد. بدین ترتیب کنفرانسی گرم و پر شور و با دستاوردهایی مهم برگزار شد.

خلیل کیوان: گفتید که کنفرانس به موضوعات مهمی پرداخت. میخواهم از کاظم نیکخواه بپرسم کنفرانس بر چه موضوعاتی تمرکز داشت و محورهای اصلی ای که مباحث حول آنها صورت گرفت کدامها بودند؟

کاظم نیکخواه: کنفرانس دو محور اصلی داشت اساسا در حمایت از کارگران اعتصابی نفت بود و علیه سرکوبگریهای حکومت. در همین رابطه بحثهایی که مطرح شد تمرکز آنها روی همین دو جنبه بود. و در رابطه با سرکوبگریهای حکومت با اشاره به دستگیریها شلاق زدنها و برای

نمونه دستگیری کارگر بازنشسته اسماعیل گرامی و محکوم کردنش به شلاق و نمونه هایی از این قبیل ، سخنرانان این کنفرانس بر بایکوت جهانی جمهوری اسلامی و اخراج این حکومت از سازمان جهانی کار تاکید بسیار شفاف و محکمی داشتند. و این بسیار جاب بود. ما سالهاست بر بایکوت جهانی جمهوری اسلامی تاکید میکنیم و امروز پتر تاچل و اریک لی و بقیه، در صحبت‌هایشان جمهوری اسلامی را با فاشیسم هیتلری مقایسه کردند و گفتند که جمهوری اسلامی سیاست‌هایش کاملاً با سیاست‌های فاشیسم هیتلری شباهت دارد، و اریک لی بطور مشخص تاکید کرد که اگر نمایندگان هیتلر را اتحادیه های کارگری در سال ۱۹۳۲ از سازمان جهانی کار اخراج

کردند، امروز هم میتواند همین سیاست در مورد حکومت فاشیسم اسلامی در ایران تکرار شود و باید تکرار شود. همه سخنرانان در همین جهت تاکید داشتند که یک حکومتی در ایران هست که حقوق پایه ای و ابتدایی کارگران و مردم را به شیوه های بسیار وحشیانه ای پایمال میکند، و این حکومت به این دوره و به نهادهای بین المللی و به این زمان و به حقوق انسانی بی ربط است و سازمانهای جهانی باید آنرا از صحنه کنار بزنند. بنظر من هم این یک اتفاق مهم بود که ما صدای واحدی را در رابطه با جمهوری اسلامی از جریاناتی از گوشه و کنار جهان می شنیدیم که تاکیدشان بر بایکوت جهانی جمهوری اسلامی بود.

در عین حال در این کنفرانس سخنرانیها در رابطه با اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه، در رابطه با اعتصاب نفت و در رابطه با کل اعتراضات کارگری در ایران تاکیدات مهمی داشت و همچنین همانطور که شهلا دانشفر گفت در رابطه با روی کار آمدن جریان اسلامی طالبان در افغانستان نیز اشاراتی شد و کنفرانس حمایت خودش را از مردم افغانستان علیه طالبان اعلام کرد. حمایت خود را از اعتصاب کارگران نفت اعلام کرد و بهر حال تیزی و تمرکز کنفرانس روی بایکوت جهانی حکومت توحش اسلامی بود و این هم نظری و هماهنگی را میشد کاملاً دید.

خلیل کیوان: شهلا دانشفر بنظر شما اهمیت

و جایگاه این کنفرانس که بر مهم بودن آن تاکید شد چه بود؟ آیا این تاکید به جاست؟

شهلا دانشفر: دقیقا همینطور است. این کنفرانس یک قدم به جلو بود. ما مدتهاست داریم از اخراج جمهوری اسلامی و بایکوت جهانی آن صحبت میکنیم. ۱۴ سال قبل بود که فری دم ناو نامه حمایتی از اتحادیه کشتیرانی از استرالیا داشت با تاکید بر همین خواستهها. ما در طول همه این سالها تلاش کردیم فعالانه این گفتمان را جلو ببریم و هر سال در مقابل اجلاس سازمان جهانی کار با این گفتمان که جای حکومت اسلامی در چنین اجلاس هایی نیست بلکه پشت میز محاکمه است حضور پیدا کردیم و با خواست اخراج جمهوری اسلامی

از این سازمان، آنجا را به صحنه اعتراض خود تبدیل کردیم. این کنفرانس نشان داد که دیگر بحث از گفتمان فراتر رفته است. ما در این کنفرانس چهره های ذی نفوذی را میدیدیم که عزمشان جزم بود برای عملی کردن این خواست و راهکارهای عملی نشان میدادند. میگفتند سران این حکومت باید محاکمه شوند و به نمونه محاکمه حمید نوری یکی از مهره های جنایتکار جمهوری اسلامی در سوئد اشاره داشتند و تاکیدشان بر این بود که با استناد به قوانین بین المللی میشود این امر را عملی کرد. و یا بطور مثال اریک لی مثال آورد و گفت که در زمان جنگ جهانی نماینده دولت فاشیست آلمان از آی ال او اخراج شد و این اقدام را کارگران و اتحادیه های کارگری عملی کردند

و چرا امروز این برخورد با جمهوری اسلامی
نمیشود که اینهمه جنایت کرده است؟ به این
صورت در تک تک سخنرانی ها از جنبه های
مختلف این بحث مورد تاکید قرار گرفت و در
آنها یک تصمیم و یک عزم راسخ را میدیدیم.
از همین رو در اول صحبت هایم اشاره کردم
که این کنفرانس یک پیشروی مهم بود. این
کنفرانس صدای کارگران و صدای مردم ایران
بود که حرفشان به دنیا اینست که رئیسی جلاد
را به عنوان رئیس جمهور به رسمیت شناسید.
علیه خامنه ای و سران حکومت بخاطر کشتار
جمعی کرونا اعلام کیفرخواست میکنند و
شاکی هستند. یکی از سخنرانان این کنفرانس
همانطور که اشاره کردم کاظم نیکخواه بود که
اشاره مبسوطی به اعتصاب کارگران نفت کرد

و بعد با اشاره به سرکوبگری های حکومت بر همین گفتمان ها تاکید گذاشت. من نیز در سخنرانی ام در این کنفرانس تلاش کردم به عنوان صدای کارگران در ایران علیه اعدام، علیه زندان و شلاق و شکنجه که با حک شدن دوربین های مداربسته اولین فیلم های آن مقابل چشم دنیا قرار گرفت کیفرخواستی را ارائه دهم. روز برگزاری کنفرانس سالگرد اعدام نوید افکاری بود یاد او را گرامی داشتیم و از اعدام این جوان محبوب به عنوان ادله ای دیگر بر انزوای جهانی جمهوری اسلامی تاکید کردیم و انعکاس همه این گفته ها را در تمام مباحث کنفرانس میدیدیم با این گفتمان که رژیم با این ابعاد از جنایت باید بایکوت شود و تک تک سخنرانان تلاش میکردند با

راهکارهای عملی بحث خود را مستدل کنند.

خلیل کیوان: کاظم نیکخواه! شهلا دانشفر با شما هم عقیده است که کنفرانس نه فقط مهم بود بلکه قدم بزرگی به جلو برداشت. سوال من اینست که تا چه حد کنفرانس توانست به اهدافی که پیش پای خود گذاشته بود پاسخ بدهد؟

کاظم نیکخواه: این کنفرانس بخشی از یک جنبش و یک حرکت است که یک جنبش همه جانبه است و از سالها پیش ما داریم تلاش میکنیم در سطح بین المللی صدای کارگران، صدای زندانیان سیاسی و صدای مردم ایران را بازتاب بدهیم و در این کنفرانس یک گوشه

از این واقعیت را میشد به وضوح ببینیم و بشنویم. چیزی که این کنفرانس نشان داد این بود که این حرکت دارد کم کم محصول میدهد دارد به نتیجه میرسد و گرچه هنوز ما در شروع این تحولاتی هستیم که انتظارش را داریم اما کنفرانس صدای میلیونها نفر بود. این ده پانزده نفری که در کنفرانس صحبت کردند نمایندگان میلیونها نفر و صدها هزار کارگر و مردم در گوشه و کنار جهان هستند. واقعیتی که این کنفرانس نشان داد این بود که صدای کارگران و زندانیان سیاسی در ایران پیوند پیدا کرد با نیروهای زیادی در سطح دنیا اتحادیه های کارگری فعالین اجتماعی و جریانات چپ مختلف که همه همصدا میگویند ما باید این حکومت را از صحنه جهانی بیرون

بیندازیم و در قدم اول از سازمان جهانی کار بیرون کنیم. و به پیشروی مردم ایران برای سرنگونی این حکومت کمک کنیم. از این نظر بنظر من کنفرانس هدفی را که داشت تا حد زیادی به آن دست یافت. خوب این قدمی که برداشتیم در عین حال وظایف تازه زیادی را روی دوش ما و در قدم اول روی دوش شهلا دانشفر و خود من بعنوان مسئولین فری دم ناو میگذارد که تلاش بیشتری را باید انجام دهیم و به این نوع فعالیتها ادامه دهیم. روبروی فری دم ناو و ما که فعالین این سازمان هستیم افق وسیعی باز شده که گامهای بلندتری را بتوانیم برداریم. من امیدوار هستم که در کنفرانسهای بعدی بتوانیم صدها شخصیت و فعالین جنبشهای اجتماعی را (البته به امید

اینکه کرونا هم تمام شده باشد) حضوری در یک کنگره بین المللی گرد بیاوریم و کاری کنیم که خواسته‌های کارگران ایران، اعتراضاتشان و بایکوت جهانی جمهوری اسلامی را مطرح کنیم و امیدوار هستیم که بتوانیم آی ال او را به این تصمیم برسانیم که امثال شورای اسلامی و خانه کارگریها و کل نمایندگان دست چین شده جمهوری اسلامی را بیرون بپندازد. الان این کنفرانس با صدای استفانی اسمیت، اریک لی و پیتر تاچل و خود ما ها نشان داد که این خواست حقانیت زیادی دارد و این سوال بطور جدی از آی ال او مطرح است که چرا با جمهوری اسلامی مماشات میکند. در نتیجه میشود امیدوار بود که اتحادیه های زیادی پشت این خواست قرار بگیرند و از آن حمایت کنند و

بتوانیم این حکومت را یک قدم اساسی عقب
برانیم.

خلیل کیوان: اینجا سوال من از شهلا دانشفر
به عنوان سخنگوی نهاد کمپین برای آزادی
کارگران زندانی اینست که اکنون که این
کنفرانس با موفقیت برگزار شد، چه قدم‌های
عملی مشخصی مقابل نهاد فری دم ناو قرار
میگیرد؟

شهلا دانشفر: تصویری که از این کنفرانس
دادیم و اتفاقی که افتاد من میتوانم بگویم که
ما امروز با اتکاء به نیرویی که حول گفتمان
های خود جمع کرده ایم و می‌بینیم که
چگونه داریم جواب مثبت میگیریم، میتوانیم

سازمانیافته تر، قدرتمند تر با جلب حمایت کارگری در سطح جهان کارزار مهم بایکوت جهانی جمهوری اسلامی را به پیش ببریم و اولین قدم به انزوا کشاندن این رژیم اخراج آن از سازمان جهانی کار است. اگر جمهوری اسلامی از این سازمان بیرون انداخته بشود خودش یک اتفاق سیاسی مهم است و تاثیرات مستقیمش بر روی انزوای جهانی جمهوری اسلامی میگذارد. امروز این کارزار نمایندگان بسیاری دارد. امروز این گفتمان در اتحادیه های کارگری مختلف، نهادهای انساندوست مختلف جهانی و کمپینر های سیاسی شناخته شده جهانی زمینه و پایگاه دارد. و ما آنها را در این حرکت کنار خودمان می بینیم. تا الان ما به عنوان فری دم ناو سعی کردیم تا فشار

بیاوریم، تاثیر بگذاریم، اجلاس های آی ال او را به محل اعتراض خود تبدیل کنیم و غیره که باید کماکان این کارها را انجام داد و روشن است که این ابعاد از حمایتها کافی نیست و باید نیروی وسیع بین المللی را در این کارزار همراه خود کنیم. اما قدمی که در مقابل ما قرار میگیرد اینست که با اتکاء به این نیرویی که همین امروز کنار ما قرار گرفته اند و به ما پیوسته اند با قدرت بیشتری حرکت کنیم و بزرگترین اتحادیه های بین المللی کارگری را پشت این خواست بیاوریم و جمهوری اسلامی را در سطح جهانی بایکوت کنیم و این یک قدم مهم در سرنوشتی این حکومت است و همانطور که اشاره کردم این صدای کارگران ایران است. صدای مردم ایران است برای رها

شدن از شر جهنم جمهوری اسلامی. طبعاً لازمست اشاره کنم که در بستر همین حرکت است که جمهوری اسلامی را زیر فشار قرار میدهیم تا بر سرکوبگری هایش خاتمه دهد و کارگران زندانی، و همه زندانیان سیاسی از زندان بدون قید و شرط آزاد شوند.

خلیل کیوان: الان که هم صداهایی در سطح بین المللی پیدا کرده اید و چهره های شناخته شده ای در جنبش کارگری و جنبش های اجتماعی در گتفمان اخراج جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار و بایکوت جهانی این حکومت با شما همراه هستند، پرسش اینست که چگونه میشود این گتفمان را جهانی تر و وسیع تر کرد و چشم اندازی که شما در این

مورد می بینید چیست؟

کاظم نیکخواه: واقعیت اینست که در سطح بین المللی فقط ما نیستیم که فعالیت میکنیم. جمهوری اسلامی و عناصرش هم فعالانه تلاش میکنند که حرکت ما و صدای کارگران و مردم ایران را خنثی کنند. برای نمونه در همین تماسهایی که ما با اتحادیه های کارگری داشتیم بعضا به نحوی مطرح میکردند که نه نمیشود، نباید این کار را بکنیم بنفع آمریکا تمام میشود و امثال اینها. و معلوم بود که تحت تاثیر تبلیغات جمهوری اسلامی هستند. یک گرایشی در غرب هست که خودش را حتی چپ میداند ولی گرایشی است که ما آنرا چپ ضد آمریکائی میخوانیم که خودداری میکند که

جمهوری اسلامی را محکوم کند. با این بهانه که نگران است که بنفع آمریکا تمام شود. یعنی پایمال کردن حقوق انسانی و حقوق کارگران و اینها برایش تحت الشعاع مساله ضد آمرکائی گری قرار میگیرد. و این بشدت زیان آور و خطرناک است و این کنفرانس یک قدم مهمی بود در عقب زدن این جریان در یک بعد بین المللی و توجه دادن چپ اروپا و اتحادیه های کارگری مختلف که امروز برای دفاع از انسانیت یک گام مهم عقب راندن توحش جمهوری اسلامی است و این هیچ تناقضی با مخالفت با سیاستهای ارتجاعی آمریکا و دیگر کشورها آنجایی که لازم است ندارد. و اگر کسی بخواهد گامی در خدمت کارگران و مردم بردارد باید جمهوری اسلامی و توحش اسلامی را در قدم

اول محکوم کند و مقابل آن بایستد. گام بعدی ای که باید برداشت جذب نیروهای وسیعتری به این حرکت است. جذب اتحادیه های کارگری، تشکلهای سیاسی و چپ مختلف، شخصیتها و کمپینهای شناخته شده بیشتری به این حرکت علیه جمهوری اسلامی و در دفاع از حقوق انسانی مردم و کارگران در ایران گام بعدی است.

این حرکت فقط به کارگران مربوط نمیشود. برای همه مردم ایران مهم است که در جهت سرنگونی جمهوری اسلامی هم پیمانان جهانی خود شان را داشته باشند صدایشان در سطح دنیا شنیده شود. و این کنفرانس قدمی در این جهت بود. گامهای بعد تماس گرفتن وسیعتر

با تشکلهای کارگری جهانی و فعالیت های گسترده تر تبلیغی بویژه به زبان انگلیسی در سطح بین المللی از جانب ماست. و اینکه بتوانیم تبلیغات مدافعین حکومت اسلامی را خنثی کنیم و نیروهای وسیعتری را جلب کنیم. ما متوجه شدیم که بخش وسیعی از این نیروها توجهشان به ما و به فعالیت‌هایی که داریم و علیه جمهوری اسلامی جلب شده است. بویژه با جنایات حکومت در سرنگونی هواپیمای مسافربری و تظاهراتهای مردم در شهرهای مختلف در این یکی دو سال اخیر. همه اینها باعث شده است که علیرغم تلاش‌هایی که حکومت اسلامی برای خنثی کردن جنبش ما میکند، در سطح بین المللی مردم وسیعتر جمهوری اسلامی را بشناسند نفرت مردم در

ایران را متوجه شوند و در نتیجه جریانات سیاسی هم که اشاره کردم ناچارند به این جهت و به این جریان پیوندند. بهر حال بطور خلاصه بگوییم ما باید تلاش کنیم کنفرانسهای بزرگتری در سطح بین المللی برگزار کنیم. و یک سازمان بین المللی تری به خودمان و این جنبش بدهیم. چون عملاً این جنبش دارد ابعاد جهانی و بین المللی بخود میگیرد باید سازمانش هم جهانی تر باشد. باید سازمان وسیعتری ایجاد کنیم برای دفاع از کارگران ایران، دفاع از زندانیان سیاسی، بایکوت جهانی جمهوری اسلامی و دفاع از ارزشهای انسانی در برابر توحش اسلامی.

یک نکته هم که اضافه کنم اینست که تلاش

ما تا همینجا روی خود این جریانات و برخی اتحادیه ها و جریانات چپ تاثیر خوبی داشته و به درجه ای میشود گفت آنها را هم متحول کرده است.

خلیل کیوان: با تشکر از شما کاظم نیکخواه و شهلا دانشفر

وب سایت:

www.wpiran.org

تماس با حزب:

پیامگیر تلگرام: **wpi_tamas@**

و یا با ارسال پیام به شماره

۰۰۴۶۷۰۰۴۴۷۴۲۵

از طریق سیگنال، واتساپ و تلگرام و اینستاگرام